Allahs sändebud ﷺ brukade lära oss att utföra Istikharah-bönen i alla frågor, på samma sätt som han lärde oss en Sura ur Koranen

Jabir ibn 'Abdillah berättade: "Allahs sändebud ﷺ brukade lära oss att utföra Istikharah-bönen i alla frågor, på samma sätt som han lärde oss en Sura ur Koranen. Han brukade säga: 'När någon av er har för avsikt att göra något, låt honom då be två Rak'ah, som inte är en obligatorisk bön, och sedan säga: "Allah! Jag söker din anvisning genom din kunskap och jag söker att du skänker mig förmåga genom din förmåga och jag ber om din vidsträckta nåd; för sannerligen förmår du och jag förmår inte, och du vet och jag vet inte, och du är den som har all kunskap om det fördolda. Allah! Om du vet att denna sak är bra för mig i min tro, mitt liv och slutet på min angelägenhet, eller han sa: i det som är nära och det som kommer, så föreskriv den för mig, underlätta den för mig och välsigna den för mig. Men om du vet att denna sak är dålig för mig i min tro, mitt liv och slutet på min angelägenhet, eller han sa: i det som är nära och det som kommer, så vänd den bort från mig och vänd mig bort från den, och bestäm det goda för mig var det än finns, och låt mig sedan bli nöjd med det." Jabir sa: 'Och han nämner då sin specifika sak.'"

[Autentisk] [Återberättad av al-Bukhari]

När en muslim vill göra något där han inte vet vad som är bäst, är det föreskrivet att förrätta Istikharah-bönen. Profeten ﷺ lärde sina följeslagare denna bön lika noggrant som han lärde dem en Sura ur Koranen. Man ber två Rak'ah, som inte är av de obligatoriska bönerna, och därefter läser man följande: ”Allah! Jag söker din anvisning”; genom att be dig ge mig framgång att välja det bästa av de två alternativen. ”Och jag ber dig genom din kunskap”; din omfattande kunskap som innefattar allt. ”Och jag söker att du skänker mig förmåga genom din förmåga”; att du gör mig kapabel, eftersom jag inte har någon kraft eller styrka utan dig. ”Och jag ber dig om din vidsträckta nåd”; din vida välvilja och dina gåvor, som är ren favör från dig och inte något någon har rätt till. ”För du förmår och jag förmår inte”; du har makt över allting, medan jag är svag och oförmögen. ”och du vet och jag vet inte”; du har all kunskap, jag saknar kunskap utom det du lär mig. ”och du är den som har all kunskap om det fördolda”; enbart du har den fullkomliga kunskapen och obegränsade makten, och ingen har varken kunskap eller makt, utöver det du förser den med. Sedan ber den troende till sin Herre och nämner sin specifika sak, och säger: ”Allah, om du vet att den här saken”; och då nämner han sin sak, som att köpa det här huset, den här bilen, gifta sig med den här kvinnan eller liknande. ”Om du vet att denna sak är bra för mig i min tro”; det vill säga: det som bevarar och skyddar min religiösa väg”; och i mitt liv”; i min världsliga tillvaro och det jag behöver här ”och i slutet på min angelägenhet”; det som mina handlingar i slutändan leder till” eller, som han sa: "i det som är nära och det som kommer "; i detta liv och det kommande, ”så föreskriv den för mig”; bestäm den för mig i din förutbestämmelse, ”och

underlätta den för mig”; gör den möjlig och lätt att nå, ”och välsigna den för mig”; gör det goda i den rikligt och bestående ”Men om du, Allah, vet att denna sak”; den specifika sak han gör Istikharah om, ”är dålig för mig i min tro, mitt liv och slutet på min angelägenhet, eller, som han sa: i det som är nära och det som kommer”; det vill säga: skadlig för mig nu eller senare, i detta liv eller i nästa, ”så vänd den bort från mig, och vänd mig bort från den, och bestäm det goda för mig var det än finns, och låt mig sedan bli nöjd med det” gör att mitt hjärta finner ro i ditt beslut, oavsett om jag tycker om det eller ogillar det.

http://www.sunnah.global/hadeeth/sv/show/3293